



Rättsfallssamlingen

Mål C-354/14

SC Capoda Import-Export SRL
mot
Registrul Auto Român
och
Benone-Nicolae Bejan

(begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Cluj)

”Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för varor — Åtgärder med motsvarande verkan — Varor som cirkulerar fritt i Tyskland — Varor som måste kontrolleras och godkännas i Rumänien — Intyg om överensstämmelse som utfärdats av en återförsäljare i en annan medlemsstat — Intyg som inte ansetts vara tillfyllest för att varorna ska kunna släppas ut på marknaden — Principen om ömsesidigt godkännande — Delvis avvisning”

Sammanfattning – Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 6 oktober 2015

1. *Begäran om förhandsavgörande — Upptagande till sakprövning — Gränser — Uppenbart att unionsbestämmelserna inte är tillämpliga — Frågor som inte har något samband med saken i det nationella målet — Avvisning*

(Artikel 267 FEUF)

2. *Begäran om förhandsavgörande — Upptagande till sakprövning — Gränser — Frågor som inte har något samband med saken i det nationella målet — Direktiv som genomför en fullständig harmonisering — Grund saknas för avvisning*

(Artiklarna 34 FEUF och 267 FEUF; Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46)

3. *Fri rörlighet för varor — Kvantitativa restriktioner — Åtgärder med motsvarande verkan — Nationella bestämmelser om godkännande eller typgodkännande för försäljning i en medlemsstat av nya reservdelar för fordon — Tillåtlighet — Villkor — Undantag som innebär att de delar som lagligen saluförts i de andra medlemsstaterna inte behöver bli föremål för detta förfarande — Vägtrafikskydd och miljöskydd — Bevisbörda — Effektivitets- och likvärdighetsprincipen*

(Artikel 34 FEUF; Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46, artikel 31.1 och 31.12)

1. Se domen.

(se punkterna 25 och 27)

2. Frågan huruvida det saknas anledning att tolka artikel 34 FEUF eftersom direktiv 2007/46 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon utgör en fullständig harmonisering, kan inte anses vara något skäl för att avvisa tolkningsfrågorna; istället ska denna fråga omfattas av prövningen av hur tolkningsfrågorna ska besvaras.

(se punkt 26)

3. Artikel 34 FEUF och artikel 31.1 och 31.12 i direktiv 2007/46 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den i det nationella målet, som föreskriver att det för försäljning i en medlemsstat av nya reservdelar för fordon krävs att de först genomgått ett förfarande för godkännande eller typgodkännande i den medlemsstaten, såvida det föreskrivs undantag som innebär att de delar som lagligen tillverkats och saluförts i de andra medlemsstaterna inte behöver bli föremål för detta förfarande, eller – om det inte föreskrivits något sådant undantag – såvida de aktuella delarna kan medföra en betydande risk vad gäller korrekt funktion av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller för dess miljöprestanda och detta förfarande för godkännande eller typgodkännande är strikt nödvändigt och proportionerligt utifrån vägtrafikskydds- eller miljöskyddshänsyn. Så länge som något kommissionsbeslut inte är fattat om huruvida en del eller utrustning ska ingå i förteckningen i bilaga XIII till direktivet, får medlemsstaterna behålla sådana nationella bestämmelser om delar eller utrustning som kan utgöra en betydande risk för den korrekta funktionen av system som är nödvändiga för fordonets säkerhet eller dess miljöprestanda. När ett sådant beslut har fattats, ska de nationella bestämmelserna emellertid upphöra att gälla.

I avsaknad av unionsbestämmelser är det medlemsstaterna som har att bestämma under vilka villkor som bevis ska åberopas till styrkande av att sådana delar redan godkänts eller typgodkänts eller utgör originaldelar eller delar med motsvarande kvalitet, dock med förbehåll för att likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen iakttas.

(se punkterna 36, 41–44 och 46 samt domslutet)